

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899716
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012899716.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti odsúdenému H. G. pre zločin krádeže podľa § 127, § 130 prvý prípad, § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné na neverejnom zasadnutí 25. septembra 2012 v Bratislave o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2012, sp. zn. 3 Ntc 6/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. per analogiam odvolanie odsúdeného H. G. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len krajský súd) tak, že podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov sa uznáva rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 163 Hv 110/11h zo dňa 19. 10. 2011 v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň, sp. zn. 21 Bs 417/11v zo dňa 27. 01. 2012, v časti ktorými bol občan Slovenskej republiky H. G., uznaný za vinného zo zločinu sčasti dokonanej, sčasti nedokonanej krádeže podľa § 127, § 130 prvý prípad, 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a rozsudok Krajského súdu Wiener Neustadt, sp. zn. 37 Hv 125/11f zo dňa 10.01.2012, v časti ktorými bol občan Slovenskej republiky H. G., uznaný za vinného zo zločinu profesionálnej krádeže podľa § 127 a § 130 prvý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, ktorými rozsudkami boli menovanému právoplatne uložené tresty odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov a 12 mesiacov.

Zároveň krajský súd podľa § 17 ods. 1 vyššie uvedeného zákona rozhodol, že sa tieto tresty vykonajú a že sa podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. H. G. na výkon týchto trestov odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon testu so stredným stupňom strázenia.

Proti rozsudku podal odvolanie odsúdený v zákonnej lehote písomným podaním, v ktorom uvádza, že trestné činy spáchal v Rakúskej republike a tam chce i vykonať trest.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) postupoval na základe odvolania (podaného v zmysle § 15 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z.z.) podľa § 29 naposledy označeného zákona, a teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku, kde bolo potrebné analogicky použiť § 518 ods. 4 Tr. por. ako účelom najbližšie ustanovenie.

Takto zistil, že súd prvého stupňa postupoval podľa oboch dotknutých zákonov (zákon č. 549/2011 Z.z. a Trestný poriadok) a svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil.

K odôvodneniu je potrebné doplniť, že (keďže nejde o prípad uvedený v § 4 ods. 2 a 3 zák. č. 549/2011 Z.z.), trestnosť činu podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (§ 16 ods. 1 písm. b/ naposledy označeného zákona) je daná v zmysle § 212 ods. 1 Trestného zákona v oboch dotknutých prípadoch, išlo teda o takto kvalifikovaný trestný čin krádeže.

Keďže ani iný dôvod na odmietnutie uznania výkonu oboch rozhodnutí rakúskych súdov nebol daný, krajský súd správne rozhodol o tejto otázke (uznaní a výkone dotknutých rozhodnutí) kladne. Správne a dostatočne odôvodnené je i súčasné rozhodnutie podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. o zaradení obvineného na výkon trestu odňatia slobody.

Odvolacie námietky obvineného sú irelevantné. Jeho súhlas s odovzdaním výkonu trestu sa nevyžaduje (§ 16 ods. 1 písm. g/, § 2 zák. č. 549/2011 Z.z.) a účelom postupu podľa tohto zákona (a podkladového Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV) je práve uznanie a výkon rozhodnutia súdu členského štátu Európskej únie v inom členskom štáte, predovšetkým v prípade, ak ide o štátneho občana vykonávajúceho štátu a súd štátu pôvodu výkon trestu odňatia slobody do vykonávajúceho štátu odovzdá (pri splnení niektorých ďalších podmienok).

K tomu najvyšší súd podotýka, že z príslušných osvedčení je zrejmé splnenie primárnej podmienky uznania a výkonu rozhodnutia v Slovenskej republike nielen podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z.z. (štátne občianstvo SR a obvyklý pobyt na jej území), ale bez ohľadu na obvyklý pobyt i podľa § 4 ods. 1 písm. b/ tohto zákona (štátne občianstvo SR a administratívne vyhostenie na jej územie nadväzujúce na výkon trestu odňatia slobody).

Preto najvyšší súd odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.